

Formai szabályzat tanulmányok, előadások a honlapra szerkesztett változatának elkészítéséhez

Az alapszöveget Times New Roman betűtípussal, 12 pontos, másfeles sortávolságú formátummal szedjük, a folyó szöveg mindvégig sorkizárt kell legyen. A tanulmányban ne használjunk se kézi, sem pedig automatikus elválasztást. Hosszabb idézeteket érdemes elkülöníteni a főszövegtől – 11 pontos betűmérettel, 1.5-ös sortávolsággal szedve, de a lap jobb- és baloldali margójától nagyobb távolságra behúzva, úgynevezett tömbszedésben kell közölni. Ebben az esetben nem kell idézőjelet alkalmazni:

1928. december 4-én a következő kritika jelent meg egy berlini napilap kulturális rovatában:

Az, amit nem lehet zenének nevezni, valójában egy olyan hangverseny hosszúra nyúlt kezdete volt, amelynek sajátos műsor-összeállítása jellemző Furtwänglerre: Schönberggel kezdődik és Schuberttel ér véget. A zenének nem nevezhető Schönberg-mű címe „Variációk zenekarra”. De nyugodtan mondhatnánk azt is: variációk téma nélkül.

A főszövegben elhelyezett táblázatok, kottapéldák, illetve ábrák írásmódja a következő: 4. kottapélda, 1. ábra vagy 3. táblázat, de 3a kottapélda. A folyamatos szövegben éppúgy hivatkozhatunk e számokra, mint zárójelben. A zárójeles utalást nem kötelező a bekezdés végére tenni, mint ahogy a táblázatoknak, kottapéldáknak és ábráknak sem kell feltétlenül mindig egy-egy bekezdést követniük – egy bekezdés közepén is elhelyezkedhetnek. Ebben az esetben azonban a bekezdés folytatását nem szabad betolni, hanem a sor elején kell folytatni. A kottapéldákat lehetőleg ne fénymásolt kottából illesszük a tanulmányba, hanem vagy kézzel írjuk és ezt szkenneljük, vagy számítógépes programmal készítjük el. A kottasor azonban sohasem lehet szélesebb a dolgozat szövegtükör-méreténél. Ez érvényes a táblázatokra és ábrákra is. Amennyiben másképp nem oldható meg, a táblázatokat és ábrákat fekvő formátumban is nyomtathatjuk – ebben az esetben azonban egy teljes oldalt kell szánnunk a táblázatnak, folyó szöveg nem kerülhet rá.

Az új bekezdés mindig betolva indul, kivéve a fejezetek, alfejezetek első bekezdését, amelyek viszont mindig a sor elején, tompán kezdődnek. Fejezeten, alfejezeten belül nincs olyan új bekezdés, amely ne betolva kezdődne. A bekezdéseket nem kell sorszünettel elválasztani.

A szövegen belüli idézeteket nem kurziváljuk. A kurziválás kizárólag irodalmi műcímek esetében (*A varázsfuvola*, de: g-moll szonáta) használatos. Elemző jellegű tanulmányokban a hangneveket – a szöveg könnyebb követhetősége érdekében – lehet kurziválni. Aláhúzást egyáltalán ne alkalmazzunk. Idézőjelet csak idézeteknél használunk, egyes szavak hangsúlyozása vagy a szövegből való kikacsintás okán azonban sosem. Az idézőjel, a magyar helyesírás szabályai szerint alul nyit és felül zár („...”). Az idézetben belüli idézeteket kettős kacsacsőrrel jelöljük („... »...« ...”). A magyar írásmód szerint a vessző, a pont, a kettőspont az idézőjel után következik, kivéve, ha az egész mondat idézőjelben áll.

A kötő- és gondolatjelek különböznek egymástól. A kötőjel rövid (-), s az összekötendő szókapcsolatok, ragok betűhely kihagyása nélkül tapadnak hozzá (g-hang; látomásos-érzéki; Rameau-nál; Mozart-szonáta). A hosszú gondolatjelet (–) kizárólag gondolatjeles beékelésnél használjuk, ilyenkor mind a gondolatjel előtt, mind pedig utána betűhelyet hagyunk ki (a szonátaforma – akárcsak a rondó – több formarészből épül fel). Felkiáltójelet, három pontot egyáltalán ne használjunk. Kivételt képeznek az idézetek. A [sic!] utalást (mindig szögletes zárójelben) olyankor alkalmazzuk, ha az idézett szöveg valamilyen tartalmi, írásmódbeli hibát tartalmaz. A [...] formát pedig (szintén csak szögletes zárójelben) olyankor használjuk, amikor az idézett szövegből kihagyunk egy-egy rövidebb, vagy hosszabb részt. A tanulmányban csak kétféle zárójelet alkalmazunk. A hagyományos zárójelet csak kiegészítő információk esetén használjuk (kottapéldákra, ábrákra, mellékletekre, táblázatokra történő utalásokkor, születési dátumok megadásánál), a főszöveghez képest mellékszálnak tűnő gondolatok elkülönítésére azonban nem (ennek helye a lábjegyzet). A szögletes zárójelet pedig idézetekkel kapcsolatos kiegészítéseknél alkalmazzuk.

Kerüljük a jegyzetelésre jellemző rövidítések használatát (pl. helyett legyen például, tkp. helyett tulajdonképpen, t.i. helyett tudniillik, vsz. helyett valószínűleg, ld. helyett lásd). Az oldal- és ütemszámok esetében azonban használhatunk rövidítést (o., ü.).

A tanulmányokban lapalji jegyzeteket alkalmazunk, nem pedig fejezetvégi jegyzeteket. A lábjegyzeteket arab számmal számozzuk. A mondatvégi lábjegyzetszámok mindig a mondatot záró pont után helyezkednek el. A lapalji jegyzetek Times New Roman betűtípussal, tízes betűmérettel és egyes sortávolsággal írandók, sorkizárt formátumúak (vagy tömörszedésűek), a főszövegtől rövid vonal választja el őket (ezt a számítógépek általában automatikusan formázzák). A lábjegyzetek mindig nagybetűvel kezdődnek és ponttal érnek véget. A lábjegyzetekben megjelenő szakirodalmi hivatkozásokat szigorú szabályok szerint adjuk:

Szerző Neve: *Könyv címe. Alcíme.* Város: Kiadó, Évszám: Idézett oldalszám.

Szerző Neve: „Könyvfejezet címe. Alcíme”. In: Szerkesztő Neve (szerk.): *Tanulmánykötet címe.* Város: Kiadó, Évszám, oldalszámtól–oldalszámig. Idézett oldalszám.

Szerző Neve: „Tanulmány címe. Alcíme”. *Folyóirat Címe* Évfolyam/Szám (Évszám. Hónap): oldalszámtól–oldalszámig. Idézett oldalszám.

Szerző Neve: *Könyv címe. Alcíme.* Sorozatszerkesztő Neve (szerk.): Könyvsorozat Neve. Kötet száma. Város: Kiadó, Évszám: idézett oldalszám.

Szerző Neve: *Kiadatlan disszertáció címe. Alcíme.* DLA/PhD disszertáció, Egyetem Neve, Évszám. (Kézirat). Idézett oldalszám.

Szerző Neve: *Kiadatlan tanulmány/könyv címe. Alcíme.* Város, évszám (Kézirat, kézirat lelőhelye). Idézett oldalszám.

A magyar szerző nevét – nemcsak magyar, hanem idegen nyelvű tanulmány esetén is – a magyar sorrend szerint adjuk meg (Bartha Dénes), külföldi szerzőét viszont az adott nyelv rendjének megfelelően (Richard Taruskin, Carl Dahlhaus). Angol nyelvű címeknél a kötőszavak kivételével minden szót nagybetűvel írunk. Az idézőjelbe tett, idegen nyelvű folyóirat-tanulmány, illetve könyvfejezet esetén is a magyar idézőjelet használjuk („...”). Az adatsort lezáró pont az idézőjel után található. Ha egy cikk szerző megnevezése nélkül jelenik meg (ilyesmi elsősorban napi-, heti- és havi lapoknál fordulhat elő), akkor N.N. (= név nélkül) jelzéssel látjuk el a szerző nevének helyét. A monogramos szerzői névalakokat, ha tudjuk, fel kell oldani (T-th helyett T[ó]th [Aladár] formában), az álneveket (például Porrectus) azonban nem. Ha egy tanulmányban többször is hivatkozunk ugyanarra a szakmunkára, akkor az első hivatkozást követően rövidítve utalhatunk vissza rá. Ha a hivatkozások között nem szerepel más hivatkozás, akkor az I.m. [= idézett mű], oldalszám, illetve az I.h. [= idézett hely] formát választjuk. Ha a hivatkozások között más hivatkozás is szerepel, akkor vissza kell utalni a korábbi hivatkozásra: Schoenberg, *Harmonielehre*, 123. (Lásd a 4. lábjegyzetet).